

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **Slovenskej republiky**, v mene ktorej koná **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Mierová 23, proti žalovanej **I., s.r.o.**, so sídlom v S., o **vypratanie nebytového priestoru a nariadenie predbežného opatrenia**, vedenej na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 20 C 142/2011, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 30. novembra 2011 sp. zn. 3 Co 373/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Michalovce uznesením z 13. októbra 2011 č. k. 20 C 142/2011-35 zamietol návrh žalobkyne na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhala uloženia povinnosti žalovanej zdržať sa akéhokoľvek užívania nebytového priestoru o celkovej výmere 17,80 m², nachádzajúceho sa v objekte pobočky Colného úradu Vyšné Nemecké, zapísaného na LV č. X, kat. úz. V. na parc. č. X., X. poschodie, č. dverí X. (vypratania ktorého sa domáha žalobkyňa voči žalovanej návrhom vo veci samej) vrátane výkonu akejkoľvek podnikateľskej činnosti v tomto priestore až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Prvostupňový súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa petitom predbežného opatrenia domáhala vydania totožného rozhodnutia ako návrhom vo veci samej. Poukázal na nesplnenie podmienky dočasného charakteru úpravy pomerov účastníkov konania pri navrhovanom predbežnom opatrení a svoje rozhodnutie odôvodnil aj nepreukázaním existencie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy žalobkyni užívaním predmetného nebytového priestoru žalovanou spoločnosťou.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací uznesením z 30. novembra 2011 sp. zn. 3 Co 373/2011 na odvolanie žalobkyne napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že navrhované predbežné opatrenie nariadil. Záver prvostupňového súdu o totožnosti návrhu na nariadenie predbežného opatrenia s návrhom vo veci samej nepovažoval za správny. Konštatoval, že v rámci dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania predbežným opatrením je možné od žalovanej spravodlivo žiadať, aby neužívala nebytový priestor, ktorý je predmetom konania, a to predovšetkým na základe skutočnosti, že nájom tohto priestoru skončil uplynutím dohodnutej doby. Poukázal tiež na to, že žalovaná iný titul na užívanie nehnuteľnosti ako nájomnú zmluvu, ktorej platnosť skončila 31. augusta 2011, nepreukázala. Odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy, ako aj existenciu potreby nariadenia predbežného opatrenia považoval za preukázané žalobkyňou s poukazom na jej zákonnú povinnosť vykonať po ukončení platnosti nájomnej zmluvy osobitné ponukové konanie na získanie záujemcov o nájom predmetného nebytového priestoru. Z dôvodu účelového a obštrukčného konania žalovanej tak nemôže žalobkyňa urobiť, pretože v prípade ukončenia ponukového konania by s úspešným uchádzačom nemohla byť uzatvorená nájomná zmluva.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala dovolanie žalovaná spoločnosť, ktorá ho žiadala zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Namietala, že jej bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., a to nedoručením jej prvostupňového uznesenia o zamietnutí návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a takisto ani odvolania podaného žalobkyňou proti tomuto rozhodnutiu. Žalovaná nemala teda možnosť oboznámiť sa s výrokom a odôvodnením rozhodnutia prvostupňového súdu a nemohla sa vyjadriť ani k odvolaniu žalobkyne. O skutkových a právnych záveroch, ktoré viedli súd k nariadeniu predbežného opatrenia sa dozvedela až zo samotného zmeňujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu. V tomto postupe videla žalovaná porušenie jej práva na spravodlivý proces zaručeného Ústavou SR.

Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalovanej žiadala tento mimoriadny opravný prostriedok ako neprípustný zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236

a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Ako je však výslovne uvedené v § 239 ods. 3 O.s.p., ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V prejednávanej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o predbežnom opatrení, ktoré vykazuje znaky jedného z rozhodnutí taxatívne vymenovaných vo vyššie citovanom ustanovení, kde dovolanie nie je prípustné bez ohľadu na spôsob rozhodnutia odvolacieho súdu. Prípustnosť dovolania žalovanej je preto v zmysle ustanovenia § 239 ods. 3 O.s.p. vylúčená.

Ak je súdne konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá

O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však dovolacím súdom nebola v konaní zistená.

Žalovaná v dovolaní tvrdila, že postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. tým, že jej nebolo doručené uznesenie prvostupňového súdu o predbežnom opatrení, ani podané odvolanie žalobkyne voči tomuto uzneseniu.

Podľa ustanovenia § 75 ods. 8 veta tretia O.s.p. ak bol návrh na nariadenie predbežného opatrenia odmietnutý alebo zamietnutý, nedoručuje súd ostatným účastníkom uznesenie o jeho odmietnutí alebo zamietnutí, ani prípadné odvolanie navrhovateľa; uznesenie odvolacieho súdu im doručí, len ak ním bolo nariadené predbežné opatrenie.

Takáto právna úprava vytvára priestor na to, aby sa žalovaná o nariadenom predbežnom opatrení dozvedela až v okamihu, keď je voči nej účinné. Preto jej nemal byť doručovaný ani návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ani odvolanie smerujúce voči zamietajúcemu uzneseniu, ani samotné uznesenie. Záujem na rýchlej a účinnej dočasnej ochrane práv žalobkyne má prednosť pred právom žalovanej vyjadriť sa k navrhovaným skutočnostiam. Ochrana žalovanej je potom daná jej právom vyjadriť sa k týmto tvrdeniam počas konania a navyše zodpovednosťou žalobkyne za prípadnú vzniknutú ujmu podľa § 77 ods. 3 O.s.p.

V danej veci súdy postupovali v intenciách vyššie citovaného ustanovenia. Okresný súd Michalovce uznesením z 13. októbra 2011 č. k. 20 C 142/2011-35 zamietol návrh žalobkyne na nariadenie predbežného opatrenia, preto ho podľa dikcie zákona nedoručoval ostatným účastníkom (v tomto prípade žalovanej) a nedoručoval potom ani podané odvolanie žalobkyne na vedomie protistrane, nakoľko mu tento postup vyplýval zo zákona. Uznesenie

odvolacieho súdu o nariadení predbežného opatrenia, ktoré napadla žalovaná dovolaním, jej správne doručené bolo.

Námietka dovolateľky bola vzhľadom na súladný postup súdu s ustanovením § 75 ods. 8 O.s.p. neopodstatnená, súdy pri prejednávaní veci procesne nepochybili a svojim postupom žalovanej neodňali možnosť konať pred súdom podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodit' z ustanovenia § 239 ods. 1 až 3 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovanej podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým uznesením odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalobkyni v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. marca 2012

JUDr. Rudolf Č i r č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová